

Коли хвилюється під вітром жовта НИВА...

Михайло Лермонтов

Коли хвилюється під вітром жовта нива,
І темний ліс шумить, і мерехтить ріка,
І у саду бордово-синя слива
Дрімає в затінку зеленого листка;

Коли, скропивши чистою росою
Ще до світанку квіти запашні,
Конвалія сріблиста головою
Із-під куща вклоняється мені;

Коли студений ключ дзюрчить в яругу темну
І, думку в дивний сон зануривши на мить,
Мені лепече розповідь таємну
Про мирний край, з якого струменить, —

Тоді стихає у душі моїй тривога,
Тоді розгладжуються зморшки на чолі, —
Я здатен щастя досягнути на землі,
І в небесах я бачу Бога!

Переклад Олександра Грязнова